

[Indenrigsministeren.]

afgørende, men den stilling, som folketinget tager til det, og den stilling, man tager til dem, som ønsker foretræde for folketingsudvalget eller på anden måde henvender sig til folketinget.

Man mener, at jeg burde udvide udvalget. Hertil vil jeg sige, at det ville være en ganske umulig tanke, at jeg skulle bede om, at der blev udpeget en repræsentant for hver af alle de organisationer, som henvender sig. Men hvis jeg anmodede husholdningsrådet om selv at udpege en repræsentant mere, ville man nok få bekræftet det indtryk, at de forskellige organisationer ikke kan søbe af én gryde; for i det øjeblik jeg sagde: nå ja, så udpeg en repræsentant mere, så ville de andre straks hævde, at det kunne de ikke være tilfredse med. Hvis man nemlig udpeger en repræsentant for én organisation, mener de øvrige, at de er blevet forbigået.

Jeg synes, at dette gør sig ganske tydeligt gældende, når man kritiserer, at fru Lis Groes har fået sæde i udvalget. Det er ikke et ønske, som jeg har fremsat; men som jeg oplyste i min første redegørelse, mente man i ministeriet, at det var ganske naturligt at bede Forbrugerrådet om at udpege en repræsentant, netop fordi Forbrugerrådet og husholdningsrådet beskæftiger sig med ting, som er nært beslægtede og delvis falder sammen, og fordi det er ganske unødvendigt, at man to steder skal udføre det samme arbejde. Derfor fandt jeg det altså naturligt, at Forbrugerrådet fik denne repræsentant. Jeg forstår imidlertid, at dette har bevirket misfornøjelse fra anden side, og derfor har jeg fået den opfattelse, at det vil være ret ugørligt at stille alle tilfreds i denne sag.

Jeg synes, jeg har givet udvalget en så alsidig sammensætning som muligt, men naturligvis har det ikke for mig været afgørende, om husholdningsrådet skulle udpege to eller eventuelt tre repræsentanter. Men at alle de organisationer, som ønsker det, skulle være repræsenteret, kan vi absolut ikke komme ind på, for så går hele arbejdet i fisk, og der kommer ikke noget ud af det. Jeg mener altså, at sammensætningen er alsidig, og jeg tror ikke, der er nogen grund til at ændre den, medmindre husholdningsrådet ikke føler sig tilstrækkelig repræsenteret ved de to medlemmer,

det allerede har valgt, men ønsker sig en repræsentant yderligere eller eventuelt vil udskifte nogen af dem, det allerede har.

Viola Nørlov: Det ærede medlem hr. Aage Fogh hævdede, at jeg skulle have sagt, at AOF følte sig repræsenteret ved Folmer Dam. Hertil vil jeg sige, at jeg som repræsentant for AOF udtalte, at jeg følte statens husholdningsråd godt repræsenteret ved dets formand, fru Ingefred Juul Andersen, og Folmer Dam, altså dem begge. I samme forbindelse vil jeg sige, at jeg havde med glæde stemt på et af organisationsmedlemmerne, dersom det var blevet foreslået, men der var ingen — heller ingen af de tre organisationer, der siden har henvendt sig til den højtærede minister — som foreslog en organisationsrepræsentant.

Det blev sagt, at fru Refslund Thomsen sammen med fru Lis Groes var Forbrugerrådets repræsentant, men det er ikke rigtigt: Forbrugerrådet blev anmodet om at udpege en repræsentant, og det blev altså fru Lis Groes. Fru Refslund Thomsen er, som den højtærede minister allerede har redegjort for, valgt af ministeriet.

Erna Sørensen: Jeg synes, at den højtærede indenrigsminister har gjort det meget vanskeligt for os at finde ud af, hvad vi kan opnå ved forhandlingen her i dag. På den ene side forekommer det mig, at det blev sagt, at vi kan få 1 à 2, måske 3 repræsentanter, på den anden side forekommer det mig, at den højtærede minister først sagde, at han havde truffet sin beslutning, som havde fundet udtryk i antallet af medlemmer i det nedsatte udvalg. For mig står det sådan, at det ikke kan være ministeriets embedsmænd, der skal bestemme, hvem der skal sidde i udvalget; det må være den højtærede indenrigsminister, der skal træffe denne afgørelse, og han bør ikke kunne dække sig ved at lade ministeriets embedsmænd bestemme, hvordan udvalget skal sammensættes. Efter det venlige svar, som jeg egentlig synes der blev givet her i anden omgang, var det mit håb, at man kunne have opnået, at de organisationer, som i dag er repræsenteret i husholdningsrådet — det er kun dem, jeg har talt om, og ikke om alle de andre, som har ønsket at blive repræsenteret — skulle